

גירוש יהודי מרוקו מהרובעים האירופיים

צו מה-22 באוגוסט 1941

סעיף 1.

יהודים נתיני מרוקו המחזיקים – בכל שטר קניין שהוא – ברובעים האירופיים שבתחום העירוני, בנייני מגורים, ייאלצו, אם אין ביכולתם לטעון לישיבה קודם ל-1 בספטמבר 1939, לפנות את המבנים האמורים בתוך חודש אחד למן פרסומו של ט'היר זה ב'ביולטין הרשמי'.

[...]

סעיף 3.

חרף כל טענה נגדית, יבוטלו חוזים אלה על פי הדין בתום ארכה של חודש אחד, כמפורט בסעיף 1.

סעיף 4.

יהודי מרוקו היושבים ברובעים האירופאים של העיריות מתאריך קודם ל-1 בספטמבר 1030 יפנו את מגוריהם בפרק זמן שייקבע צו מאת הווזיר הגדול שלנו.

סעיף 5.

אינם כלולים בציווי סעיף 1 היהודים הממלאים אחר התנאים הבאים:

- א. בעלי תעודת חייל, מתוקף סעיף 101 בחוק מה-19 בדצמבר 1926;
- ב. בעלי ציון לשבח שהוענק במהלך מערכת 1939-1940 ומזכה בנשיאת צלב המלחמה מתוקף צו מה-28 במרס 1941;
- ג. בעלי עיטור לגיון הכבוד או המדליה הצבאית על מעשה גבורה בשדה הקרב;
- ד. הורה, אלמנה או יתום לחייל שנפל למען צרפת;
- ה. בעלי עיטור הכבוד האזרחי או הצבאי השריפי.

סעיף 6.

כל עבירה על סעיפי הט'היר הניתן בזה וכל תכסיס שנועד להכשילם ייענשו בקנס מ-500 עד 10,000 פרנקים, וכן בהחרמת סך דמי השכירות. יתר על כן, הדייר הסורר עלול להיות מגורש בתוקף החלטה מינהלית.

(הביולטין הרשמי של מרוקו, 22.8.1941)

בתוך מיכאל אביטבול, **יהודי צפון אפריקה במלה"ע ה-2** (ירושלים: מכון בן צבי, 1986,
(ע' 200-209)